

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-01120/26-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle § 20 odst. 4 a odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání žadatele společnosti Rock Resort s. r. o., IČO: 241 30 303, se sídlem Prosecká 37/40, 190 00 Praha 9, zastoupené JUDr. Annou Bartůňkovou, advokátkou, se sídlem Radlická 3201/14, 150 00 Praha 5 (dále jen „žadatel“), ze dne 30. ledna 2026, proti rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o., IČO: 252 99 115, se sídlem Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, ze dne 23. ledna 2026, o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 15. ledna 2026, takto:

- I. Podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, **se** rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. ze dne 23. ledna 2026, v rozsahu odmítnutí žadatelova požadavku o poskytnutí informace „*údaj o celkovém počtu návštěvníků Adršpašského turistického okruhu zaznamenaný na základě prodaných vstupenek a k tomu také celkovou výši zaplaceného vstupného, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2025. Pro vyloučení pochybností uvádíme, že požadujeme stejné informace (a ve stejné struktuře), které Technické služby Adršpach s. r. o. poskytli Spolku Pomezí, Dolní Adršpach 119, 549 57 Adršpach dne 1. 11. 2021 na základě žádosti Spolku Pomezí ze dne 20. 10. 2021, přičemž žádáme tyto (stejně) informace pouze pro jiné časové období*“ dle bodu č. 1 žádosti, **potvrzuje a žadatelovo odvolání se zamítá.**
- II. Podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, **se** rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. ze dne 23. ledna 2026, v rozsahu odmítnutí žadatelova požadavku o poskytnutí informace „*údaj o počtu návštěvníků, kteří vstoupili do Adršpašských skal (Adršpašského turistického okruhu) přes hlavní vchod prohlídkového okruhu, za všechny jednotlivé měsíce roku 2025*“ dle bodu č. 2 žádosti, **ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Žadatel požádal dne 15. ledna 2026 společnost Technické služby Adršpach, s. r. o. (dále „povinný subjekt“ nebo „TS Adršpach“) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací týkajících se údajů o návštěvnosti Adršpašského turistického okruhu v roce 2025, konkrétně o:

1. *„údaj o celkovém počtu návštěvníků Adršpašského turistického okruhu zaznamenaný na základě prodaných vstupenek a k tomu také celkovou výši zaplaceného vstupného, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2025. Pro vyloučení pochybností uvádíme, že požadujeme stejné informace (a ve stejné struktuře), které Technické služby Adršpach s. r. o. poskytli Spolku Pomezí, Dolní Adršpach 119, 549 57 Adršpach dne 1. 11. 2021 na základě žádosti Spolku Pomezí ze dne 20. 10. 2021, přičemž žádáme tyto (stejně) informace pouze pro jiné časové období*
2. *údaj o počtu návštěvníků, kteří vstoupili do Adršpašských skal (Adršpašského turistického okruhu) přes hlavní vchod prohlídkového okruhu, za všechny jednotlivé měsíce roku 2025*
3. *údaj o počtu vstupenek prodaných v rámci programu „Karta hosta Broumovska“ (viz Karta hosta – Adršpašské hosta – Adršpašské webové stránky) a o celkové výši vstupného zaplaceného návštěvníky v rámci tohoto programu, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2025*
4. *údaj o počtu vstupenek prodaných Povinným subjektem v rámci programu „Karta hosta Broumovska“ (viz Karta hosta – Adršpašské skály – Oficiální webové stránky) a o celkové výši vstupného zaplaceného návštěvníky, kteří využili pro nákup vstupenek Kartu hosta Broumovska, a to za všechny jednotlivé měsíce roku, a to hodnoty nad rámec stanoveného kapacitního limitu. Rock Resort s. r. o., jakožto žadatel, rozumí, že Karta hosta Broumovska zajistí vstup do skalního města bez předchozí rezervace (v letní sezoně mimo exponované hodiny, tj. od 8:00 do 9:30 a od 14:00 do 20:00), tj. Pokud návštěvník předloží Kartu hosta Broumovska, může si zakoupit vstupenku i v případě, že je hodinová kapacita (400 osob) již vyčerpána, a je mu umožněn vstup. Žadatel proto požaduje údaj o počtu návštěvníků Adršpašského turistického okruhu a o celkové výši jimi zaplaceného vstupného, kteří zakoupili vstupenku a jimž byl umožněn vstup, nad rámec kapacitního limitu, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2025.“*

(dále jen „žádost“).

[2] Povinný subjekt poskytl žadateli informace dle bodů č. 3 a č. 4 žádosti. Ve zbytku žádost odmítl rozhodnutím ze dne 23. ledna 2026. V rozsahu bodu č. 1 z důvodu ochrany informace z oblasti hospodářské soutěže podle § 2b odst. 1 InfZ, neboť se jedná o informace uskutečňované v běžném obchodním styku, tedy údaje o standardní obchodní činnosti povinného subjektu naplňující předmět jeho podnikání, přičemž jejich zveřejněním by mohl být povinný subjekt znevýhodněn vůči ostatním konkurujícím subjektům poskytujícím obdobné služby. V rozsahu bodu č. 2 z důvodu neexistence informace podle § 11b InfZ, neboť povinný subjekt nevede evidenci o počtu návštěvníků, kteří fakticky vstoupili do Adršpašských skal přes hlavní vchod, povinnost ji mít nevyplývá ze zákona a informaci nemůže získat ani na základě jednoduchých úkonů z jiných informací.

[3] Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 23. ledna 2026.

[4] Žadatel podal dne 30. ledna 2026 odvolání. S rozhodnutím nesouhlasí a považuje jej za věcně nesprávné a nepřezkoumatelné. Dle žadatele povinný subjekt náležitě nepodložil, že by informace dle bodu č. 1 žádosti měly povahu informace uskutečňované v běžném obchodním styku a informace znevýhodňující povinný subjekt na relevantním trhu, a že by část informací dle bodu č. 2 žádosti nebylo možné získat z již existujících údajů, resp. z dat založených na vstupenkovém systému. Dále poukázal na porušení postupu při doručování napadeného rozhodnutí. Navrhuje, aby Úřad napadené rozhodnutí zrušil a povinnému subjektu přikázal informace žadateli poskytnout.

[5] Povinný subjekt předložil odvolání spolu se spisovým materiálem Úřadu dne 11. února 2026. V předkládacím stanovisku setrval na tom, že napadené rozhodnutí je věcně správné, přezkoumatelné a řádně odůvodněné.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[6] Podle § 20 odst. 5 InfZ, *nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán povinného subjektu určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad.*

[7] TS Adršpach mají právní formu společnosti s ručením omezeným, kdy jejím jediným společníkem je obec Adršpach. Jsou provozovatelem prohlídkového okruhu v národní přírodní rezervaci Adršpašsko-teplické skály. Předmětem jejich podnikání je vnitrozemská vodní doprava, řemeslné živnosti, poskytování technických služeb (parkoviště, kancelář infocentra), vydavatelská činnost, velkoobchod a maloobchod (pokladny u vstupu do skal a do pískovny) a další činnosti (<https://or.justice.cz>; <https://rzp.gov.cz>).

[8] Soudní judikatura již v minulosti dovodila, že obchodní společnosti se stoprocentní majetkovou účastí státu či územního samosprávného celku budou zpravidla naplňovat definiční znaky typické pro veřejné instituce a budou tedy povinnými subjekty ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 InfZ [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 24. ledna 2007, sp. zn. I. ÚS 260/06 (nález Letiště Praha); ze dne 20. června 2017, sp. zn. IV. ÚS 1146/16 (nález ČEZ); ze dne 2. dubna 2019, sp. zn. II. ÚS 618/18 (nález OTE)].

[9] TS Adršpach stoprocentně ovládá obec Adršpach, která má výlučný vliv na vytváření jejích orgánů a vykonává nad nimi zřizovatelský dohled. Provádění činností a poskytování služeb za účelem správy národní přírodní rezervace svědčí dle Úřadu o jejich veřejném účelu. Pro účely InfZ jsou veřejnou institucí a povinným subjektem podle § 2 odst. 1 InfZ. Tento dílčí závěr TS Adršpach nezpochybňuje.

[10] Soudní judikatura se rovněž zabývala otázkou, kdo je příslušný rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, který je státní (krajskou či městskou) obchodní korporací. V takovém případě totiž nebude zpravidla možné její nadřízený správní orgán určit podle kritérií stanovených v § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť u subjektů tohoto typu se nepředpokládá výkon vrchnostenské správy. Působnost jejich nadřízeného orgánu v oblasti svobodného přístupu k informacím bude proto náležet Úřadu podle § 20 odst. 5 InfZ (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2020, č. j. 3 As 340/2020; ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 10 As 244/2020-40; a ze dne 3. února 2022, č. j. 9 As 163/2020).

[11] Úřad nezjistil, že by bylo lze určit nadřízený správní orgán TS Adršpach podle § 178 správního řádu. Podle § 20 odst. 5 InfZ je jím Úřad.

III.

Věcné posouzení odvolání

[12] Odvolání je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, kdy z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje a čeho se žadatel domáhá.

[13] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

[14] Úřad shledal, že odvolání **je částečně důvodné.**

Právní základ

[15] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), *lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.*

[16] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny, *jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.*

[17] Podle § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy žádost odloží.*

[18] Podle § 2b odst. 1 InfZ, *se povinnost poskytovat informace netýká informací o činnostech veřejného podniku a veřejné instituce, která je obchodní společností nebo národním podnikem, pokud tyto činnosti*

a) jsou uskutečňovány v běžném obchodním styku v rozsahu předmětu činnosti nebo podnikání veřejného podniku nebo veřejné instituce zapsaného ve veřejném rejstříku nebo

b) mají obchodní nebo průmyslovou povahu a poskytnutí informace by veřejný podnik nebo veřejnou instituci znevýhodnilo na relevantním trhu.

[19] Podle § 11b InfZ, *může povinný subjekt odmítnout žádost o informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.*

[20] Podle § 3 správního řádu, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.*

Aplikace na předmětný případ

[21] Úřad přezkoumal důvodnost uplatněných odvolacích námitek, zda bylo lze žádost odmítnout z důvodů podle § 2b a § 11b InfZ a zda povinný subjekt napadené rozhodnutí řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil a podložil.

K uplatnění výluky dle § 2b InfZ – bod č. 1 žádosti

[22] Povinný subjekt odůvodnil užití výluky takto: jedná se o informace uskutečňované v běžném obchodním styku, neboť jde o údaje o obchodní činnosti povinného subjektu představující výsledky jeho podnikatelské činnosti v oblasti poskytování služeb cestovního ruchu a vybírání vstupného ke vstupu do Adršpašského turistického okruhu; provozování prohlídkového okruhu představuje přímé naplňování předmětu podnikání povinného subjektu; ochrana se vztahuje i na statistická, resp. agregovaná data; služby spojené se zajištěním provozu prohlídkového okruhu mají povahu standardní a pravidelné činnosti v odvětví cestovního ruchu, kdy obdobné služby, např. vstupné a parkovné u památek, poskytuje na relevantním trhu množství dalších subjektů; podmínky poskytování služeb jsou pro dané odvětví obvyklé a neodchylují se od standardů platných na trhu turistických a kulturních služeb; povinný subjekt působí na konkurenčním trhu v oblasti turistických a kulturních potřeb, kde existují i další poskytovatelé obdobných služeb; informace mají povahu obchodně strategických informací a vypovídají o úspěšnosti a atraktivitě povinného subjektu; skutečnost, že povinný subjekt v minulosti informace tohoto typu poskytoval, ničeho nemění na oprávnění povinného subjektu výluky nyní uplatnit, na jejich poskytování tím nebyl dán právní nárok do budoucna.

[23] Žadatelovy odvolací námitky lze shrnout takto: informace se netýká činnosti uskutečňované v běžném obchodním styku, neboť se jedná o agregovaná data o celkovém počtu návštěvníků a o celkovém vybraném vstupném představující výsledky hospodaření a statistické a evidenční výstupy; povinný subjekt si tento pojem vyložil nepřiměřeně extenzivně; odůvodnění povahy informace ve smyslu § 2b odst. 1 písm. b) InfZ je nepřezkoumatelné, neboť povinný subjekt dostatečně nevysvětlil, v čem spatřuje obchodní a průmyslovou povahu informace a jakým způsobem by jejich zveřejnění mohlo povinný subjekt znevýhodnit na relevantním trhu; povinný subjekt řádně relevantní trh nevymezil podle charakteristik, ceny a použití území s homogenními podmínkami.

A) Obecná výkladová hlediska

[24] Důvodová zpráva k novelizačnímu zákonu č. 241/2022 Sb. zdůraznila význam této nové výluky pro ochranu informací o činnostech týkajících se podnikání státních či městských obchodních korporací pohybujících se v konkurenčním prostředí a za běžných tržních podmínek, tak, aby nebyly znevýhodněny oproti jiným běžným podnikatelským subjektům.

[25] Nejedná se totiž o typické správní orgány, nýbrž o obchodní korporace, které v rámci podnikatelské činnosti činí soukromoprávní úkony za účelem dosahování zisku. Této kategorii povinných subjektů poskytl zákonodárce výhodu v podobě omezení jejich informační povinnosti ve vztahu k informování o podnikatelských aktivitách, s výjimkou činností vymezených v § 2a odst. 1 InfZ, o nichž musí informovat veřejné podniky. Bylo tak přistoupeno k určitému narovnání jejich postavení s ostatními podnikatelskými osobami.

[26] Stávající praxe totiž ukázala, že existující omezení informační povinnosti není ve vztahu k podnikajícím povinným subjektům zcela dostačující. Jako příklad lze uvést výluky z důvodu ochrany obchodního tajemství podle § 9 InfZ, na jejíž aplikaci klade soudní judikatura přísné požadavky k prokázání zákonných znaků obchodního tajemství, což reálně vede k tomu, že úspěšné uplatnění této výluky je pro povinné subjekty obtížně dosažitelné.

[27] Shodně nahlíží na účel tzv. podnikatelské výjimky a jejího doplnění do InfZ také odborná literatura. Vyplývá z ní, že bylo třeba reflektovat specifické postavení určité kategorie povinných subjektů, jsou-li obchodní společnostmi nebo národním podnikem. S ohledem na skutečnost, že tyto povinné subjekty se běžně v rámci své obchodní

a podnikatelské činnosti pohybují v konkurenčním prostředí za standardních tržních podmínek, vyvstala v aplikační praxi potřeba omezit jejich informační povinnost speciálně, tj. nad rámec již stanovených výluk (např. ochrana obchodního tajemství) tak, aby nebyly tyto osoby znevýhodněny v hospodářské soutěži se „standardními“ podnikatelskými subjekty. Zmíněná existující omezení práva na informace, včetně obchodního tajemství, totiž nemusí být v tomto ohledu dostatečná, mj. s přihlédnutím k judikatuře, jež v minulosti dovodila, že obchodní společnosti „vlastněné“ veřejnoprávními subjekty hospodaří s veřejnými prostředky, přičemž podle § 9 odst. 2 InfZ se poskytnutí informace o rozsahu a příjemci veřejných prostředků nepovažuje za porušení obchodního tajemství. (ROTHANZL, Lukáš. § 2b [Poskytování informací v oblasti hospodářské soutěže]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, MÍŠEK, Jakub, LUDVÍK, Otakar. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 167–168).

*B) Informace se týkají činnosti uskutečňované v běžném obchodním styku
ve smyslu § 2b odst. 1 písm. a) InfZ*

[28] InfZ neobsahuje definici pojmu *běžný obchodní styk*. Úřad je přesvědčený, že je třeba jej vykládat v souladu s výše předestřeným účelem a smyslem jeho použití v InfZ.

[29] Pojem *běžný obchodní styk* v kontextu InfZ interpretuje Úřad tak, že zahrnuje veškerá jednání, která podnikající povinný subjekt běžně vykonává v rámci své podnikatelské činnosti a na podporu své podnikatelské činnosti, tj. taková jednání, která se nijak nevymykají obvyklému standardu.

[30] Z výpisu z obchodního rejstříku (www.justice.cz) Úřad zjistil, že do předmětu podnikání povinného subjektu spadá mimo jiné výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 a 3 živnostenského zákona. Dle výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku (www.rzp.gov.cz) se jedná o činnosti v oborech: poskytování služeb osobního charakteru a pro osobní hygienu (veřejné WC); poskytování technických služeb (parkoviště, kancelář infocentra); velkoobchod a maloobchod (pokladna u vstupu do skal, pokladna u pískovny, kancelář infocentra; vydavatelské činnosti (kancelář infocentra).

[31] Podle webových stránek je hlavním posláním povinného subjektu zajišťovat každodenní provoz turistického prohlídkového okruhu Adršpašských skal a pečovat o veřejný prostor obce (www.tsadrspace.cz).

[32] Informace o celkovém počtu návštěvníků turistického okruhu a o celkové výši vybraného vstupného představují svým charakterem údaje týkající se podnikatelské činnosti povinného subjektu zapsané ve veřejných rejstřících jako předmět jeho podnikání.

[33] Úřad se ztotožňuje s argumentací povinného subjektu, že takovéto informace se vztahují k obvyklé a pravidelné činnosti a službám běžně poskytovaným v odvětví cestovního ruchu. Nejedná se o jedinečné a neopakovatelné jednání, které by z předmětu podnikání povinného subjektu nějak vybočovalo. Povaha informace odráží každodenní a rutinní transakce.

[34] Úřad při tom nepovažuje za podstatné hledisko struktury informace, tj. zda jde o informace v podobě jednotlivého konkrétního údaje či o sumarizované údaje (výsledky). Klíčové je, že informace se svojí podstatou vztahují k provádění běžné prodejní činnosti a službám spojených s provozem prohlídkového okruhu, jež spadají do předmětu podnikání povinného subjektu.

[35] Pokud by výluka nedopadala na informace ve formě výsledných či agregovaných dat o běžné činnosti povinného subjektu, jak tvrdí žadatel, nebylo by dosaženo účelu, pro který

byla do zákona doplněna. Podnikající povinné subjekty by byly nuceny každou informaci týkající se jejich běžného obchodního jednání dále analyzovat, rozmělnovat ji a podrobovat dalšímu dílčímu zkoumání, čímž by benefit této ochrany zcela pozbyl významu.

[36] Relevantní není ani žadatelova argumentace, že povinný subjekt v minulosti obdobné informace poskytoval. Tato skutečnost nezakládá potenciálním žadatelům nárok do budoucna. Novelou InfZ došlo ke změně právní úpravy, která povinnému subjektu užití výluky umožňuje.

[37] Úřad shledal, že žádaná informace má povahu informace uskutečňované v běžném obchodním styku ve smyslu § 2b odst. 1 písm. a) InfZ. Povinný subjekt uplatnil tuto výluky správně a v souladu s tímto zákonem a s účelem, pro který do něj byla doplněna.

[38] Žadatelovu odvolací námitku o jejím nesprávném užití proto Úřad posoudil jako nedůvodnou.

[39] Za této situace Úřad již považuje za nadbytečné zabývat se dále posouzením podmínek vztahujících se k druhému okruhu informací definovaných v § 2b odst. 1 písm. b) InfZ.

[40] Zákonné podmínky uvedené pod písm. a) a b) nemusí být splněny současně, jsou vymezeny alternativně. K odmítnutí žádosti postačí, že jsou naplněny podmínky stanovené v písm. a).

K uplatnění výluky v § 11b InfZ – bod č. 2 žádosti

[41] Povinný subjekt odepření informace odůvodnil tím, že nevede evidenci návštěvníků, kteří vstoupili do Adršpašských skal přes hlavní vchod a že vede pouze evidenci prodaných vstupenek, přičemž ty nemusí být fakticky využity. Prohlídkový kruh je však přístupný i mimo otevírací dobu a přes hlavní vchod do něj vstupují i další osoby bez zakoupené vstupenky, např. horolezci.

[42] Žadatel namítá, že skutečnost, že povinný subjekt informace neeviduje přesně v takové podobě, v jaké byly v žádosti formulovány, nemůže jít k tíži žadatele. Žadatel má za to, že povinný subjekt informacemi disponuje, když při vyřízení obdobné žadatelovy žádosti rozlišoval mezi vstupy realizovanými přes hlavní vchod a vstupy uskutečněnými jinými způsoby.

[43] Nynější žádost cílí na turistickou návštěvnost realizovanou prostřednictvím standardního vstupenkového režimu v rámci provozní doby areálu, kdy je návštěvnost evidována prostřednictvím standardního systému prodaných a kontrolovaných vstupenek. Minimálně v tomto rozsahu by měl povinný subjekt informacemi disponovat. Uvedl, že nepožaduje informace o návštěvnosti areálu mimo jeho provozní dobu ani o specifických vstupech využívaných skupinami uživatelů (např. horolezci).

A) Obecná výkladová hlediska

[44] K naplnění hypotézy výluky v § 11b InfZ je třeba současně naplnit několik podmínek.

[45] První podmínkou je, že požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje, tj. nebyla vůbec vyhotovena, resp. zaznamenána na hmotném nosiči ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 InfZ, a nelze ji ani dovodit z existujících záznamů.

[46] Druhou podmínkou je, že povinný subjekt nemá zákonnou povinnost požadovanou informací disponovat, přičemž tato může být dána nejen výslovně, ale může též nepřímo vyplývat z jiných právních povinností.

[47] Po povinném subjektu sice nelze objektivně požadovat poskytnutí fakticky neexistujících informací, nicméně pro úspěšné uplatnění této výluky musí povinný subjekt náležitě a přezkoumatelným způsobem podložit, že existenci žádané informace adekvátně prověřoval, tedy že vyvinul jistou míru úsilí, aby požadovanou informaci našel. Z napadeného rozhodnutí, resp. správního spisu musí být zřejmé, jaké konkrétní kroky za účelem vyhledání informace povinný subjekt provedl (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. ledna 2019, č. j. 1 As 359/2018-30; ze dne 14. října 2020, č. j. 2 As 378/2019-29).

[48] Aplikace ustanovení § 11b InfZ je však vyloučena tehdy, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které k dispozici má, tj. má zdrojové údaje ke zpracování požadované informace a takové zpracování představuje pouhou mechanickou aktivitu. Pokud by však sestavení informace v žádané struktuře již překročilo rámec jednoduchých úkonů, jedná se o vytváření nové informace. Informace vyžadující určité „solistikované“ zpracování není povinný subjekt podle § 2 odst. 4 InfZ povinen poskytovat. Důkazní břemeno, že se jedná právě o tento případ, stíhá povinný subjekt.

[49] Rozlišení obou kategorií musí být hledáno v míře „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledávání a shromažďování údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány a jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracování nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost, lze hovořit o vytváření kvalitativně nových informací. Musí se přitom jednat o takové zpracování, kdy je nutné použít složité analytické postupy, intelektuálně náročné myšlenkové postupy či výkladové metody (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. února 2012, č. j. 1 As 141/2011-67; ze dne 31. ledna 2018, č. j. 5 As 47/2017-38; ze dne 20. dubna 2021, č. j. 3 As 37/2021-49).

[50] Skutečnost, že by případné vyhledávání informací mohlo být pro povinný subjekt administrativně či technicky náročné není důvodem pro odepření informací s odkazem na výluky v § 2 odst. 4 InfZ. Na takovou situaci pamatuje institut úhrady nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací upravený v § 17 InfZ.

B) Šetření o neexistenci informace povinný subjekt náležitě nepodložil

[51] Bez ohledu na odlišné vymezení rozsahu požadované informace povinným subjektem a žadatelem Úřad shledal, že povinný subjekt svůj závěr o neexistenci informace ničím nepodložil, a to ani v napadeném rozhodnutí ani ve spisovém materiálu.

[52] Úřad tak nemá žádný doklad, z kterého by bylo lze zjistit, jaká konkrétní šetření a kroky k nalezení informace povinný subjekt provedl, jak je vyžadováno ustálenou soudní judikaturou.

[53] V důsledku absence takového podkladu (např. záznamu o vyhledávání informace, výpisu ze stávajících evidencí, dotazu u příslušných zaměstnanců) nemůže Úřad posoudit, zda povinný subjekt vyvinul „dostatečnou“ míru úsilí k tomu, aby existenci informace prověřil.

[54] Úřadu proto nezbyvá než konstatovat, že napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek skutkového stavu.

[55] Úřad souhlasí s žadatelovým tvrzením o částečné existenci informace v rozsahu údajů o návštěvnících vstupujících do areálu přes hlavní vchod prostřednictvím standardního

vstupenkového režimu. Tímto dílčím zdrojovým údajem, evidovaným skrze systém prodeje a kontroly vstupenek, povinný subjekt bezpochyby fakticky disponuje, bez ohledu na to, že na obsah informace nahlížel jako na celek v širším měřítku, (tj. včetně údajů o specifických vstupech). Ve vztahu k této dílčí části proto nelze aplikovat výluky o faktické neexistenci informace.

[56] Žadatelovu námitku Úřad týkající se této části žádosti posoudil jako důvodnou.

Procesní vada v doručování napadeného rozhodnutí

[57] Ze spisového materiálu Úřad zjistil, že napadené rozhodnutí bylo žadateli zasláno prostřednictvím datové schránky třetí osoby, a to paní Mgr. Ludmily Kutějové, a nikoliv z datové schránky povinného subjektu.

[58] Úřad konstatuje, že postup povinného subjektu nemá oporu v pravidlech o oznamování rozhodnutí a doručování písemností stanovených ve správním řádu a v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických komunikacích a autorizované konverzi dokumentů.

[59] Vyhotovení napadeného rozhodnutí nicméně obsahuje označení povinného subjektu, který jej vydal, jméno a příjmení, funkci a vlastnoruční podpis oprávněné osoby, konkrétně paní Pavlíný Nešporové, jednatelky povinného subjektu.

[60] Z těchto skutečností je zřejmé, že vydání napadeného rozhodnutí je přiřitatelné povinnému subjektu.

[61] Byť tedy povinný subjekt při vyhotovení a doručování napadeného rozhodnutí pochybil a žadatelova námitka je důvodná, jedná se o nedostatek, který ve výsledku nejde k tíži žadatele, neboť žadatel se s obsahem napadeného rozhodnutí prokazatelně seznámil a brojil proti němu odvoláním, protože nebyl zkrácen na svých právech. Pokyn Úřadu k novému doručení napadeného rozhodnutí žadateli by tak představoval ryze formální krok, který by na konečném výsledku přezkoumání žadatelova odvolání ničeho nezměnil.

[62] Úřad konstatuje, že tuto procesní vadu vytýká povinnému subjektu opakovaně. Povinný subjekt se názorem Úřadu dlouhodobě neřídí, neboť s ním nesouhlasí.

[63] Úřad nemá žádný zákonný nástroj, kterým by povinný subjekt donutil přehodnotit postup v doručování jeho písemností vydaných v agendě InfZ.

IV. Závěr

[64] Na základě výše uvedeného Úřad dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.

[65] Výrokem I. tohoto rozhodnutí proto Úřad podle § 90 odst. 5 správního řádu napadené rozhodnutí v části týkající se bodu č. 1 žádosti potvrdil a žadatelovo odvolání zamítl.

[66] Výrokem II. tohoto rozhodnutí proto Úřad podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí v části týkající se bodu č. 2 žádosti zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

[67] Dle Úřadu nejsou dány podmínky pro postupy uvedené v ustanovení § 16 odst. 4 a odst. 5 InfZ pro nedostatek skutkových zjištění týkajících se nejasností o rozsahu informace požadované v bodu č. 2 žádosti a šetření povinného subjektu k jejímu nalezení. V tomto ohledu vyžaduje napadené rozhodnutí doplnění. Úřad musí přihlídnout k tomu, že řádné vyřízení a posouzení žádosti patří primárně do pravomoci povinného subjektu a odvolací

orgán ji nemůže v rámci své přezkumné činnosti nahrazovat, zejména pokud absentuje řádně zjištěný skutkový stav věci. Pokud by tak v rámci druhostupňového rozhodnutí Úřad učinil, žadatel by byl zkrácen na svém právu obrany a možnosti podat proti rozhodnutí řádný opravný prostředek. Takový postup by vedl k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení.

[68] V rámci nového projednání si povinný subjekt nejprve vyjasní rozsah informace požadované v bodu č. 2 žádosti a následně vyhodnotí, zda informací (či její částí) fakticky disponuje či nikoliv. Podloží, jaké konkrétně kroky provedl k jejímu nalezení. Posoudí, zda nedisponuje zdrojovými informacemi (alespoň zčásti), přičemž v takovém případě vyhodnotí, zda lze informaci vyhledat a sestavit odpověď pro žadatele jednoduchým způsobem, či zda vytvoření informace již překračuje rámec takových jednoduchých úkonů a je nezbytné případná zdrojová data dále zpracovávat. Své případné odmítavé rozhodnutí přesvědčivě odůvodní a podepře úplným a spolehlivě zjištěným skutkovým stavem, který bude doložen ve spisovém materiálu, tak, aby byl Úřad schopen argumentaci povinného subjektu přezkoumat.

[69] Dospěje-li povinný subjekt k závěru, že není dán žádný důvod pro odmítnutí této části žádosti, pak žadateli informaci (či její část) poskytne.

[70] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 15. května 2026

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1. JUDr. Anna Bartůňková, advokátka, Radlická 3201/14, 150 00 Praha 4, ID DS: u7whztz
2. Technické služby Adršpach, s.r.o., Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, ID DS: i9v6i4s